

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 645/2025
20.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Татомира Лековића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 80/22 од 26.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 69/25 од 10.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Татомира Лековића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великом Градишту К 80/22 од 26.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 69/25 од 10.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту К 80/22 од 26.11.2024. године окривљена АА оглашена је кривом за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, па је осуђена на казну затвора у трајању од две године, у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору од 30.12.2021. до 18.01.2022. године.

Истом пресудом окривљена је обавезана да плати у корист буџетских средстава ОЈТ у Великом Градишту на име трошкова кривичног поступка износ од 338.340,04 динара, као и суду на име паушала износ од 20.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Поред тога, окривљена је обавезана да у корист буџетских средстава суда плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Истом пресудом, окривљеној је сходно одредби члана 86. и члана 297. став 5. ЗКП изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом Б категорије, у трајању од једне године од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 69/25 од 10.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљене АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Татомир Лековић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2), 3) и 4) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане правноснажне одлуке и врати предмет првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члана 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости опредељује повреду закона из члана 438. става 1. тачка 4) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљене преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљене не садрже објашњење у чему се конкретно та повреда састоји, односно не образлаже се, на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означену повреду закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на повреду закона из члана 438. става 1. тачка 4) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред наведеног, бранилац окривљене полемише са оценом доказа и утврђеним чињеничним стањем у погледу узрочно – последичне везе у саобраћајној незгоди у којој су учествовала још два возила поред возила окривљене, као и одговорности

окривљене за наведену незгоду. Бранилац анализира чињенично стање из списка предмета, наводе вештака саобраћајне и медицинске струке, истовремено износећи сопствену оцену доказа у погледу навода вештака, истичући сопствене закључке да вештаци нису дали одговор због чега су два лица изгубила живот, као и у погледу доприноса осталих учесника саобраћајној незгоди, имајући у виду ограничења брзине, смањену видљивост и кретање учесника у саобраћају. На описани начин, бранилац окривљене оспорава закључке нижестепених судова у погледу утврђеног чињеничног стања, дајући своје чињеничне закључке, супротне оним утврђеним у побијаним пресудама, на који начин указује на повреду одребе члана 440. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости нумерише и образлаже и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 21. став 1. тачка 1. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 438. става 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 21. став 1. тачка 1. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић